

ЕМИЛ ПАВЛОВ
НЕ ИСКАМ НИЩО ПОВЕЧЕ
ОТ МЛАДОСТТА СИ
ДЕВЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ ПО-
КЪСНО

chitanka.info

Не искам нищо повече от младостта си,
освен да бъде търсен дом от слънцето
във дните,
а нощите ѝ да са южно вино
и поезия.

Да бъдат стиховете ѝ пътуване по думите
отвътре.

И на вода течаща ритъма да следват.
И тишина да бъдат,
пред славея щастливо се предала.
Да търсят повече от разума — сърцето.

Една жена, самоизваяла се
от коприната на моите сънища,
да ги напусне,
пред мене стъпките си парещи да спре,
да ме окичи с пламналата своя роза
и тази роза, с корени в кръвта ми,
да е все разлистена.
Да ме обгърне в крехката постеля
на своя тайнствен аромат,
извирац от дълбоката ѝ женска тайна —
Дете да бъде
и да бъде Майка.

Не искам нищо повече от младостта си,
освен в обувките си да ме пусне вятърът.
И в лудостта си да разбиваме морето.
Във седемте синеещи очи на Рила
очите си да къпя —
за красотата да са вечно чисти.
Към хоризонтите да тичам жаден,
а щом предела си повярвам че достигам —
врата откряната да ме очаква.

Не искам нищо повече от младостта си!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.